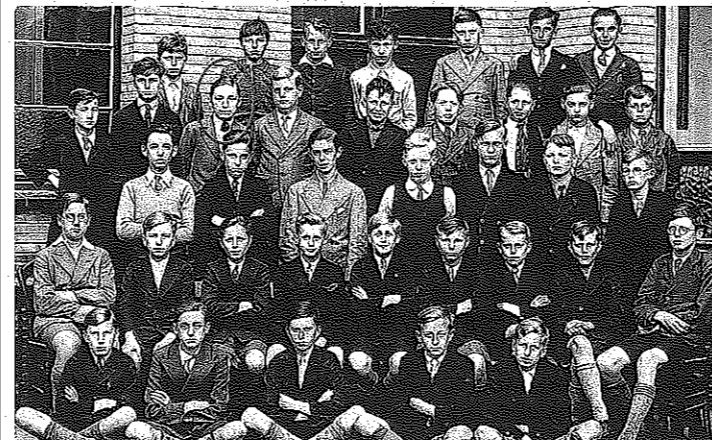

VRIJE MIDDELBARE SCHOOL
BLAAST 75 KAARSJES UIT

OUD-LEERLING HERINNERT ZICH
EERSTE SCHOOLDAG IN 1935

«Ik denk met dankbaarheid terug aan mijn schooltijd»

Het eerste klasje van de VMS, met Roger op de tweede rij bovenaan, derde van links.

ROESELARE

De Vrije Middelbare School (VMS) Roeselare mag dit jaar 75 kaarsjes uitblazen. Door de jaren heen is de school uitgegroeid van een bescheiden onderneming tot een gereputeerd instituut met 585 leerlingen en Roger Sinnaeve (87) heeft dat allemaal zien gebeuren. De man was erbij op de eerste schooldag in 1935 en heeft ook nu nog een sterke band met de VMS.

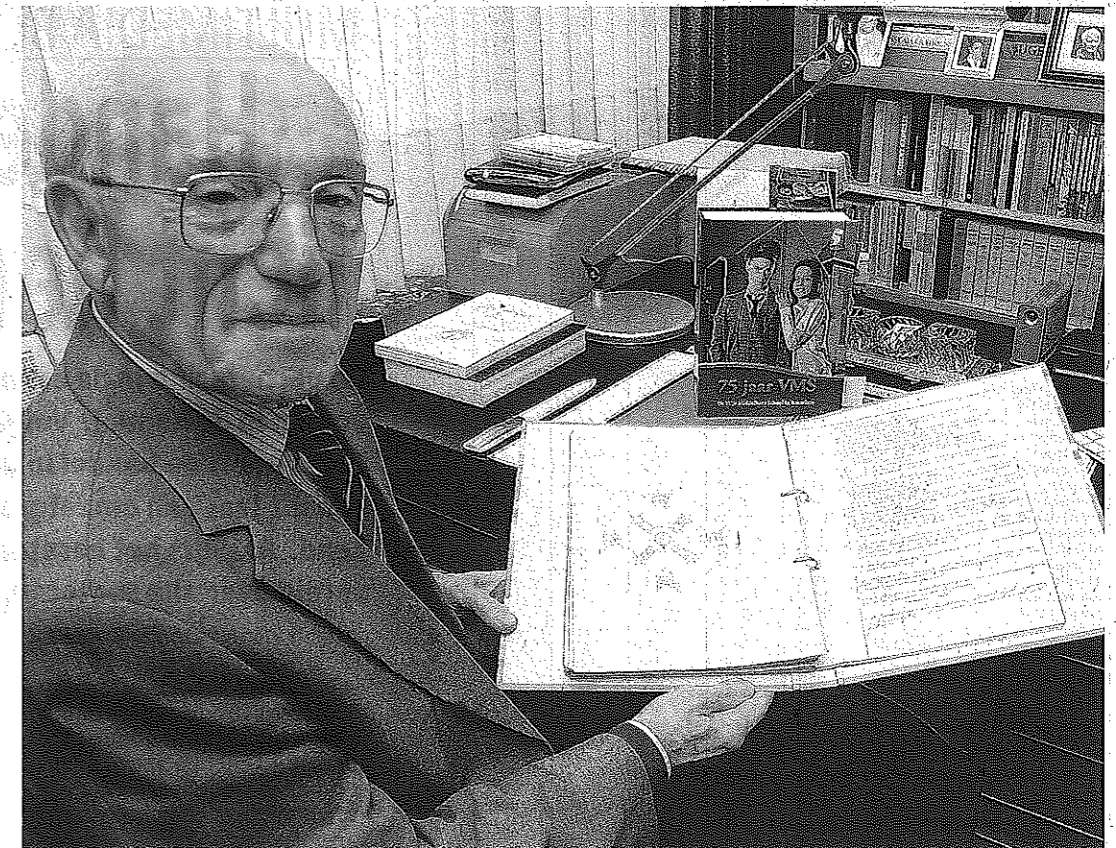
PIET VAN COILLIE

Afgelopen weekend zette de Vrije Middelbare School haar feestjaar officieel in. Tijdens een plechtige zitting werd het lijvig naslagwerk van John Goddeeris voorgesteld, maar ook Roger Sinnaeve (87) kwam er uitgebreid aan het woord. Sinnaeve was er 75 jaar geleden bij toen op 30 september 1935 de VMS voor de eerste keer de deuren opende. «Voor mij was die school de enige kans om middelbaar onderwijs te volgen. Er bestond wel al een college in Roeselare, maar dat was een betalen-

de opleiding die enkel gericht was op rijke kinderen. Mijn vader was echter een gewone werkmansman, het college was voor mij dus geen optie. Dankzij de VMS heb ik toch een waardevolle opleiding gekregen», herinnert Roger Sinnaeve zich.

Cursus overschrijven

«De sfeer in die school was toen erg speciaal. De schoolplicht gold maar tot 14 jaar, dus iedereen die bij ons op school zat, had daar ook echt voor gekozen. Daardoor trokken alle leerlingen aan hetzelfde zeel: we wilden vooruit,

Roger Sinnaeve (87) met zijn cursus natuurkunde, die hij zelf moest overschrijven. Foto en repro JVK

ER BESTOND WEL AL EEN COLLEGE IN ROESELARE, MAAR DAT WAS EEN BETALENDE OPLEIDING VOOR RIJKE KINDEREN

Oud-leerling
Roger Sinnaeve (87)

we wilden kennis opdoen. Zo herinner ik me nog dat een leerkracht natuurkunde op het einde van een schooljaar een prachtige

cursus van 45 bladzijden gemaakt had. Iedereen kreeg daar vier bladzijden van mee en na de vakantie moesten we de cursus helemaal overgeschreven hebben. Dus moesten we in onze vrije tijd naar onze klasgenoten fietsen, die blaadjes lenen, overpennen en doorgeven. Tegenwoordig zou dat niet meer kunnen, maar wij morden daar niet over. Als ik aan die jaren terugdenk, is dat met grote dankbaarheid. Op het kerkhof waar mijn ouders begraven liggen, liggen ook drie leerkrachten uit die periode. As ik daar op bezoek ben, ga ik altijd ook eens bij hen langs.»

Willy Phlypo, directeur van de VMS, is een tevreden man. «We zijn destijds begonnen met 114 leerlingen en 3 leerkrachten. Ondertussen hebben we 585 leerlingen en 170 leerkrachten», vertelt hij. «We hebben dus een enorme evolutie doorgemaakt, maar we proberen die warme sfeer van vroeger nog altijd te koesteren. De leerlingen die bij ons op school zitten, verkeren namelijk in een cruciale periode in hun leven. Het is ook na 75 jaar nog altijd aan ons om hen zoveel mogelijk positieve bagage mee te geven voor de rest van hun leven.»